2.) Metsa waht ja karu.

Üks metsa waht kulkus metsas ja lasi linde ja kuulis üks kord üks suur karu nägi et mees sihtis ise tervet otsaga linnu sihtis mõtles et kui mina püssi oma kõtte saaks küll mõa näitaks mis ma jämedest otsast wälja tulep. Üks kord kui metsawaht püssiga metsas oli tuli karu mehe selja tagant ja kraapis mehe kõest püssi. Mees pistis puttad mängima karu kõrmest püssi terewats omale wastu rinda ja jämeda otsaga mehe poole sihtis ma. Wiimaks pistis püssi lahti ja kuul jooksi karule rinda nii et aiva kiiendeda mehe kukus. Mees nülgis karu nahe ära wiis poodi ja sai selle eest 10 rbl. Nüüd oli selleg lugu. Üks kord käis Saarlast sõit kehe ranga müüs nätte. üks atleb küsis: „Mats löö sina sõnnikuid mina putrun tuuld see wõist on Eesti poiste töru pill. Kuid Mats löi sõnnikuid ninda tuule puhuja Õõnas olegi mees enam ei hinnatudki.

Oli

Tehan Sõrre

Waiwara kihelkonnast

Saadud 1893 (J. Masing).

Wana Jõse.

Wanal ajal elas ühes külas rikkas mees, teda nimetati Karu Peetriks. Üks kord juri Karu Peetril wana Jõse. Ühesmi ei tõstnud wana jõseda matama minna. Sest wana Jõse oli enne surma öölt et tema jõe wälla jääb nes teda matama tuleb. Ehe küll Peeter matajalle 100 rub pannis, ei uskunud nemetegi üks ei minna. Wiimaks ommetegi läks waene mees Hants Peeter wana jõseda matama. Kui Hants surnuga wäha maad sai mend siis tuli tõmale üks alle wana mees wasta ja ütles: „Ma õpetan sulle muida moodi wõid oma elu päästa. Kui sina esmiselt tee aadrast mööda lähed siis lõõb üks nurstu päal oleja waro natuke. Ninda sama jõnnib ka teise ja neljanda tee aadru juures. Neljanda tee aadru juure jaades pead sina mõnni otsa nabuma sest siis tuleb wana mõõr wälja. Kui mõrdi oled ja and siis leina männi näbi selle risti nülgi. Hants tänas wana meest ja läks surnuga edasi. Kuida wana mees nõuab ninda ka jõnnis. Neljanda tee ära juure jaades oli Hantsul kuum nahas, nämeste ronis männi otsa ja tegi wana mehe näsen mõõra. Järgajaste nui Hants mõnd sai täis wimine waro natuke ja hüpas nurstust wälja. Kohe wahtis wanamoor igale poole, aga et Hantsuda männi otsas ei nähänd jooneis tõmas nülasse. Kui tõma nülas nein majad sai läki otsimõd ja Hantsuda nurstilt ei leitnud siis läks jälle nurstu tagasi. Siiüs tuli Hants pimedast mõtles ja takkis surnuga edasi saita. Surnuks tuli tõma Hantsuda mõõgi meele, tõma wõttes surnu nurstust wälja ja wiinas pooja ja ise läks nõõr. Otsa nui jõuba pime oli läks Hants Karu Peetri lauta ja tapis neis lehmad ära. Kui lehmad ära tapetud olid siis toi Hants wana Jõse pooja wälja ja pani teda nurme pihal lauta ukse juure seisma. Hommikul läks tütrus lehmi lüpsma, aga lehmad neis were leet maas ja